

044. Tiende Groot Nederlands Dictée van het Davidsfonds

Finale voor de miniemen

Zo, eindelijk zit je rustig en wel in het Vlaams Parlement. Je kan zo van die hectische dagen hebben. Het begon vanmorgen al toen ik mijn laptop inplugde om nog snel via het internet op zoek te gaan naar een routeplanner die me hier via de meest pittoreske weg zou afleveren. Ik downloadde snel een bestandje dat ervoor moest zorgen dat alles straks optimaal werd uitgeprint. Dat had ik beter niet gedaan. Een of andere hacker bestookte mijn pc en probeerde persoonlijke informatie uit mijn bestanden los te weken. Toen dat niet meteen lukte, bedankte hij me prompt met een aantal virussen. Van surfen was geen sprake meer en ik denk dat iedereen uit mijn adressenbestand ondertussen ook besmet is. Dat hoor en lees ik vast straks wel.

Eigenlijk is dit best een imposant gebouw, al vraag ik me af of Bart Somers, onze minister-president, zijn collega-ministers en de andere parlementsleden daar ook nog zo over denken. Onder die glazen overwelling moet het 's zomers erg warm zijn voor Somers en de zijnen. De airconditioning zal hier in de letterlijke betekenis van het woord zeker voor verkoeling zorgen. Of dat in de figuurlijke betekenis evenzeer geldt, is maar de vraag...

Zo hoorde ik laatst op het laatavondbulletin een ideetje uit dit halfroond. Of het geen goede zaak zou zijn voor Vlaanderen om de Olympische Spelen in 2016 naar ons te land te halen. Ik kan me zo al de chagrijnige blikken van enkele stugge parlementairen enerzijds en de giechelende oppositieleiden anderzijds makkelijk voorstellen. Om van het geroezemoes en gefemel nog maar te zwijgen.

Mijn eerste reactie op die hele heisa was dat hij het toch wel over de zomerspelen moest hebben. Een afdaling skiën van de Kemmelberg moet ongeveer het beste zijn wat Vlaanderen anders kan bieden. De Muur van Geraardsbergen zou dan noodgedwongen voor het schansspringen moeten dienen. Ik zag de columns in de kranten en weekbladen al voor me.

Alle gekheid op een stokje. Je bekijkt zoiets altijd beter vanuit een humoristische hoek. Dat iedereen akkoord zou gaan en dat hij gefeliciteerd zou worden en bovendien vergast op een warm applaus zal de zelfverzekerde intelligente politicus zelf wel niet gedacht hebben. Best laat je zoiets wat betijen. Het zijn ofwel dommeriken ofwel bangeriken die meteen in de verdediging gaan.

Dit wordt vast een feuilleton in meerdere episodes. In het slechtste geval wordt het een ordinaire soap. Als gehard politicus moet je over een olifantshuid beschikken. Iedereen heeft altijd een mening over hetgeen je te zeggen hebt. Kwatongen beweerden zelfs dat de nonchalante Somers Vlaanderen met dit initiatief op de rand van een faillissement zou brengen. Anderen beweerden dat hij zich serieus vergalopperd heeft. Weer anderen verweten hem onterecht egoïstisch bezig te zijn...

Mij heeft het geen moment geïrriteerd. Meteen dacht ik aan de fraai geïllustreerde brochures waarin Vlaanderen vanuit alle hoeken zou worden aangeprezen. We moeten maar eens het positieve in Somers' ideeën weten te appreciëren en in een ruimer kader weten te plaatsen. Het zou voor Vlaanderen toch enorm zijn om het grootste evenement op sportief vlak te kunnen organiseren. Een oase van rust zal de zomer van 2016 voor Vlaanderen geenszins zijn. Voor mij niet gelaten. Ik heb er me nooit aan gestoord om ergens over de koppen heen te moeten lopen.

Stel je eens voor dat er in onze contreien wordt gebasketbald op internationaal niveau door de excentrieke wereldtop. Het zou de Vlaamse jeugd van vandaag misschien aanzetten om meer aan sport te doen en gezonder te leven. Het duurt nog wel een eeuwigheid voor het hele circus hier daadwerkelijk landt. Toch kan je niet snel genoeg met de voorbereidingen beginnen om zo tijdig enkele potentiële goudenmedaillewinnaars klaar te stomen. Bij de pakken blijven zitten staat niet in onze Van Dale. We kunnen beter meteen uit de startblokken schieten. Mountainbiken, biljarten, kleiduivenschietsen, noem maar op... Het kost vast geen biljard om de Vlaamse jeugd te motiveren en hen efficiënt voor te bereiden opdat ze aan de finish topprestaties zouden neerzetten, in plaats van knock-out onderuit te gaan. Het mag hoe dan ook geen debacle worden.

Ik vraag me dan ook altijd af wat ons koningshuis van zulke initiatieven vindt. We zitten dan immers ook altijd met die communautaire problemen die onze federale staat verdelen. Ik hoop dat niet ieder lid van de koninklijke familie tot vervelens toe in menige ceremonie zal worden opgevoerd. De prinsessen zullen vast en zeker medailles en cadeaus bij de vleet mogen uitdelen. Hopelijk hebben ze er zelf wat aan. Op het einde van het verhaal kan Mathilde, onze toekomstige koningin en in haar vrije tijd boegbeeld voor de Belgische mode, dan voor iedereen verrukkelijke pannenkoeken bakken, naar het voorbeeld van mevrouw Nero, de legendarische wafelbakker, aan het eind van elk album. Ik zag haar onlangs neuriënd opdraven in een of andere reportage op een niet nader te noemen commerciële zender. Ergens hoop ik dat prins Gabriël in een spannende nek-aan-nekrace in een sporttak naar keuze ons land nipt de overwinning bezorgt in zijn favoriete discipline ten nadele van het Nederlandse kroonprinsesje.

Plots bedenk ik dat er maar weinig sporttakken zijn waarin gemengde teams mogen aantreden. Mocht korfbal als olympische discipline erkend worden, dan was er natuurlijk geen probleem. Niet dat ik op een of andere vete broed met onze noorderburen. In het geheel niet, al verkneukel ik me weleens op het onderlinge gehakketak. Uit de handen van zijn grootvader en haar grootmoeder mogen ze dan wegens heldenmoed alvast een beker, die voor de gelegenheid uit papier-maché is vervaardigd, ontvangen. Onze kroonprins, tegen dan misschien al koning Filip, kan dan als ex-paracommando vreugdesprongen uitvoeren met een parachute. Dat zou de animo nog gevoelig opdrijven.

Wat er allemaal realiteit wordt en wat fictie blijft is nu nog onduidelijk maar als ik jullie was zou ik stilaan een discipline zoeken en beginnen trainen. Misschien ligt er wel een carrière als sportcoryfee voor je open en word je ooit wel Vlaanderens hoop in bange dagen. Maar... win vandaag gerust eerst nog dit nationale dictee... Zo word je de roem, de media-aandacht, de glitter en de glamour al een beetje gewoon. En wie weet is spelling in tweeduizend zestien wel een olympische discipline...

Bijkomende proef (voor het scheiden van eventueel ex aequo gerangschikte deelnemers)

In de oorspronkelijke opgave waren 14 gecursiveerde woorden verkeerd gespeld.

1. Vorige zomer heb ik voor het eerst gearbeid met onze bizarre burens. Dat liep allesbehalve goed af. Het was kantje boord of de buurvrouw haar hardos moest eraan geloven.
2. Ik vroeg me af of die eeneiige tweeling wel degelijk naar dat idyllische paradijs trok om daar de hiërogliefen gedetailleerd te bestuderen.

3. Die gepiercete kerel in dat witte T-shirt bodybuildde er lustig op los. Ik vermoed dat hij soms naar illegale middelen grijpt.

4. Toen ik haar terugzag, kreeg ik een déjà vu. Desalniettemin probeerde ik haar beleefd te woord te staan.

5. Toen de politici de onheilspellende opiniepeiling onder ogen kregen, keken ze een beetje verbouwereerd en mistroostig.